

Adolf Hoel dømt til tvangsarbeid i 1½ år

Ingen erstatning eller inndragning

Adolf Hoel ble i Oslo byrett i går dømt til tvangsarbeid i 1 år og 6 måneder, dessuten til å betale 2000 kroner i saksomkostninger og fradømt stemmeretten i 10 år. Påtalemyndighetens påstand om erstatning og inndragning ble ikke tatt til følge. For utholdt varetekt fragår 342 dager. Dommen var enstemmig. Hoel forlangte betenkningstid.

I sine bemerkninger nevner retten innledningsvis at Adolf Hoel før krigen var en internasjonalt kjent vitenskapsmann, som utførte en rekke store og fortjenstfulle handlinger for Norge. Han var først og fremst vitenskapsmann, ikke politiker. Det har vært vanskelig å skaffe fram klare bevis for hans medlemskap i NS under krigen. Retten finner imidlertid godt gjort at han både faktisk og formelt har vært medlem, likeledes at han har deltatt i NS-møter. Men det er ikke bevist at han har betalt kontingent, heller ikke at han har hatt tillitsverv. Som medlem har han vært passiv. Men han har gitt uttrykk for å ha vært medlem, og har objektivt sett ytet fienden bistand. Han har neppe hatt uhederlige motiver, og det er heller ingen tvil om at han har gjort meget godt. Det har ikke ligget noen protysk innstilling til grunn for hans medlemskap. Hoel synes å hylle det demokratiske styresett, erklærer retten.

Men retten følger seg overbevist om at Hoel visste at NS drev landsforsædersk virksomhet, at NS støttet tyskerne i deres kamp som også var rettet mot Norge. Det er intet som tyder på at han befant seg i en unnskyldelig rettsvillfarelse. Han har innrømmet at han den 20. januar 1942 skrev en avisartikkel

«Min mening om den norske legion», og at han forherliget legionærenes innsats, selv om artikkelen må sies å være nøkternt skrevet. Til sitt forsvar har Hoel hevdet at han måtte gi slike konsesjoner for å kunne fortsette sitt landsgagnlige arbeid. Retten er av den oppfatning at det var å gå for langt å gi konsesjoner av den art.

Hoel måtte forstå at han ytet fienden bistand ved å la seg oppnevne til prorektor, siden rektor ved Universitetet, og retten finner at denne bistand var rettsstridig. Stort sett er imidlertid hans bistandshandlinger bagateller. Det viktigste er at han tok over prorektoratet og rektoratet. For post 2 i tiltalen, som gjaldt hans medlemskap i «kulturtinget», ble han frifunnet etter pgf. 86, men dømt etter pgf. 98 i straffeloven.

Det er ført bevis for at han støttet opp om dekanenes motstand mot nyordningen, således deres motstand i 1942 mot forslaget om å ta opp spesielle NS-medlemmer til de lukkede studier ved Universitetet. Våren 1943 støttet han dekanene i deres motstand mot at studentene skulle skrives ut til «nasjonal» arbeidsinnsats. Hans største gjerning var imidlertid at han arbeidet så intenst for å få løslatt arresterte studenter, og for å lindre sorg og fortvilelse blant de pårørende. Hoel fortjener all honnør for sitt positive arbeid, erklærer retten, og hans gode gjerninger må føres opp som formildende omstendigheter. Det er heller ikke tvilsomt at han fylte stillingen som rektor og at han var en utmerket administrator. Det ville derfor virke urimelig, mener retten, om han skulle dømmes til å betale noe i erstatning og inndragning.

Kreftkonferansen sluttet med møte i Aulaen i går

Betydningen av det nordiske samarbeid understrekes

Konferansen mellom formennene i de nordiske kreftforeninger ble avsluttet i går, og i går aftes ble det holdt et offentlig møte i Universitetets aula, arrangert av Landsforeningen mot Kreft, Kongen og Kronprinsen var til stede. Møtet var meget godt besøkt.

Formannen i Landsforeningen mot Kreft, overlege Bull Engelstad ønsket velkommen og minnte om at det i disse dager er et år siden landsforeningen trådte fram for offentligheten. Den har utdelt stipendier til vitenskapelig kreftforskning og har dels gitt, dels formidlet økonomisk støtte til ubemidlede pasienter. Foreningen vil

i inneværende år yte betydelige bidrag til utvidelse av Det Norske Radiumhospitals poliklinikk og til anskaffelse av en del spesialapparat. Opplysningsvirksomheten er også kommet i gang. En særlig konsentrasjon av denne virksomhet fant sted da landsforeningen arrangerte den første kreftdag i fjor høst. Det ble et landsomfattende arrangement.

Landsforeningen har tatt initiativet til en diagnosestasjonsvirksomhet for lungesvulster. Planen har møtt levende interesse hos hel-

Fortsatt side 2, spalte 4.
(Kreftkonferansen—)